

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **Z. R.**, zast. JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem, se sídlem Šafaříkova 666, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 7. 2011, č. j. 28 Az 62/2010 - 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 9. 2010, č. j. OAM-196/ZA-06-K01-2010, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Podle žalovaného byla důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany snaha studovat v České republice a žít zde se svou rodinou a rovněž obava z bezpečnostní situace v případě návratu do Moldavska. Žalovaný však v těchto důvodech neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany ani pro udělení doplňkové ochrany, přičemž tyto závěry v rozhodnutí obsáhle odůvodnil.

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 20. 7. 2011, č. j. 28 Az 62/2010 - 49, zamítl žalobu žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného z hlediska všech zákonných podmínek pro udělení mezinárodní ochrany a doplňkové ochrany a dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem.

Dne 6. 9. 2011 podal žalobce (dále též „stěžovatel“) k poštovní přepravě kasační stížnost, doručenou Krajskému soudu v Praze dne 8. 9. 2011. V kasační stížnosti stěžovatel uplatnil obecné důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 7. 2011, č. j. 28 Az 62/2010 - 49, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*). Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně.

Stěžovatel byl v řízení před krajským soudem zastoupen ustanoveným zástupcem advokátem JUDr. Ing. Jiřím Špeldou. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 7. 2011, č. j. 28 Az 62/2010 - 49, byl zástupci stěžovatele doručován prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, a to v souladu s § 47 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů. Rozsudek byl doručen do datové schránky zástupce žalobce dne 22. 8. 2008, jak je seznatelné z doručanky připojené na č. l. 56 spisu. V daném případě je tedy dnem doručení rozsudku pondělí dne 22. 8. 2011.

Jak je uvedeno shora, kasační stížnost musí být podána ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. V daném případě bylo rozhodnutí stěžovateli doručeno v pondělí dne 22. 8. 2011. Lhůta pro podání kasační stížnosti proto počala běžet v úterý dne 23. 8. 2011. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti v dané věci tak připadl na pondělí dne 5. 9. 2011. Kasační stížnost měla být žalobcem podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 5. 9. 2011, aby lhůta pro její podání byla zachována. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě až dne 6. 9. 2011, jak vyplývá z obálky založené na č. l. 70 spisu. Z toho vyplývá, že kasační stížnost byla podána opožděně. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti přitom nelze podle § 106 odst. 2 věty poslední s. ř. s. prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. a § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů ustanovenému zástupci stěžovatele JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi, který je po ustanovení pro žalobní řízení oprávněn zastupovat stěžovatele také v řízení o kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 1 Afs 120/2006 - 117, publikované pod č. 1460/2008 Sb. NSS), neboť ten v řízení o kasační stížnosti neučinil žádný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu